

בש"פ 1681/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1681/16

כבוד השופט ס' גובראן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר שניה לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

כ"ו באדר א' התשע"ו (6.3.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד לינור בן-אוליאל

בשם המבקשת:

עו"ד רובי גלבע

בשם המשיב:

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר שנייה מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 11.03.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 15-03-27035 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

כתב האישום

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום הכולל חמישה אישומים, המייחס לו עבירות של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור, לפי סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005 (להלן: החוק); ואיסור פעולה ברכוש טרור, לפי סעיף 9(ב)

עמוד 1

לחוק.

3. על פי החלק הכללי בכתב האישום, המשיב עמד בקשר טלפוני במשך שנים עם פעיל חמאס, אשר היה אחראי, בין היתר, על העברת כספים לאסירי חמאס הכלואים בישראל (להלן: פעיל החמאס). על פי המתואר, המשיב סייע לפעיל החמאס בהעברות כספים מטעם ארגון החמאס לגורמים שונים בשטח ישראל.

4. על פי עובדות האישום הראשון, בסוף שנת 2014, בתאריך שאינו ידוע במדויק למבקשת, העביר פעיל החמאס למשיב סכום של 20,000 ש"ח במטרה שיפקיד כסף זה בחשבונות הקנטינה של אסירי החמאס הכלואים בארץ. המשיב סרב לבקשתו, והשתמש בחלק מהסכום לצרכיו האישיים. בהמשך, פעיל החמאס ביקש מהמשיב כי יעביר סכום של 10,000 ש"ח לעורך דין בירושלים. בהתאם לכך, המשיב תיאם מפגש עם עורך הדין, וביום 22.2.2015, בין השעות 17:00-17:40, אירע המפגש בו העביר המשיב לרשותו של עורך הדין סכום של 10,000 ש"ח כאמור.

5. על פי עובדות האישום השני, השלישי, הרביעי והחמישי, במועדים שונים בחודשים האחרונים של שנת 2014, המשיב נפגש והעביר כספים אל אנשים שהופנו אליו, כאשר פעל לפי הוראות שקיבל מפעיל החמאס. סך הכספים שהעביר המשיב עומד על 24,500 ש"ח לערך, וזאת במסגרת ארבעה מפגשים שונים.

ההליכים עד כה

6. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, לרבות הודאתו בעבירות המיוחסות לו. כמו כן, נטען כי במשיב מתקיימות עילות מעצר של שיבוש הליכי משפט ושל מסוכנות. בנוסף, טענה המבקשת כי בשל נסיבות העבירות המיוחסות למשיב – פעילות ביוזעין כדי לסייע לפעיל חמאס – ולאור חומרת ואופי המעשים המיוחסים לו, לא ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה.

7. דיון המעצר הראשון נערך ביום 12.3.2015, ובו ביקש בא-כוח המשיב דחייה לשם צילום חומר הראיות, והסכים למעצר המשיב באופן ארעי. ביום 19.3.2015 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום, וכי מאחר שמדובר בעבירות ביטחוניות המקימות חזקת מסוכנות סטוטורית, קמה עילת מעצר. על כן, בית המשפט המחוזי הורה על עריכת תסקיר בעניינו של המשיב לשם בחינת חלופות מעצר אפשריות. ביום 30.3.2015 הוגש תסקיר המעצר, ובו נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שינוי תנאי מעצרו של המשיב. שירות המבחן ציין כי הבלבול שקיים אצל המשיב בדבר זהותו ושייכותו עלול להוות גורם מגביר סיכון, וכי היותו אחראי על פרנסת המשפחה יקשה עליו להקפיד על תנאי השחרור. שירות המבחן התרשם גם כי המפקחים המוצעים אינם ראויים ויתקשו להציב גבולות למשיב. בדיון בעניין תסקיר המעצר שנערך ביום 1.4.2015, בא-כוח המשיב טען נגד מסקנות התסקיר והוחלט על עריכת תסקיר מעצר נוסף. ביום 20.4.2015 הוגש תסקיר מעצר משלים, בו שירות המבחן נמנע פעם נוספת מלהמליץ על שחרור המשיב ממעצר. ביום 22.4.2015, לאחר שבא-כוח המשיב טען נגד תסקיר המעצר המשלים, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, בקבעו כי אופי העבירות ומעמדו המורכב של המשיב מקשים על מציאת חלופה מתאימה. המשיב ערר על החלטה זו לבית משפט זה (בש"פ 3426/15) וחזר בו ממנו בהמלצת בית המשפט.

8. ביום 20.7.2015 הגיש בא-כוח המשיב בקשה לעיון חוזר בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, על בסיס חומר חקירה נוסף שהגיע אליו. ביום 2.8.2015 התקיים הדיון בבקשה, בה טען בא-כוח המשיב לאכיפה בררנית נוכח אי-העמדתם לדיון של מעורבים אחרים בפרשה, אף שלדיון הראיות נגדם חמורות בהרבה משל המשיב. כן סבר בא-כוחו של המשיב כי התיקון לחוק המעצרים ביחס לפיקוח אלקטרוני, שנכנס לתוקף בחודש יוני 2015, מצדיק בחינה מחודשת בעניינו. בית המשפט המחוזי קבע כי אין בטענות אלה כדי להצדיק עיון חוזר, אך עם זאת מצא כי יש לבחון את החלופה

עמוד 2

המוצעת באמצעות תסקיר משלים. ביום 23.8.2015 הוגש תסקיר המעצר המשלים ואף בו נמנע שירות המבחן מהמלצה, בין השאר נוכח העדר יכולת להתרשם מערב המוצע. ביום 16.9.2015, לבקשת בא כוח המשיב, הורה בית המשפט המחוזי על מחיקת הבקשה לעיון חוזר ועל ביטול הדיון שנקבע ליום 17.8.2015.

9. משלא הסתיים משפטו של המשיב תוך תשעה חודשים, ביום 9.12.2015 האריך בית משפט זה את מעצרו של המשיב בתשעים ימים, החל מיום 12.12.2015, והורה כי תוגש לבית המשפט המחוזי חוות דעת ביחס לאפשרות המשך מעצרו של המשיב תחת פיקוח אלקטרוני (בש"פ 8229/15). חוות הדעת התקבלה ביום 21.12.2015, ובה צוין כי אין מניעה טכנית להתקנת האיזוק האלקטרוני, וביום 31.12.2015 הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר משלים לבחינת אפשרות מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני. לאחר חמש בקשות דחייה מטעם שירות המבחן, הוגש התסקיר בסופו של דבר ביום 1.2.2016. בתסקיר, שירות המבחן הביע את התרשמותו כי הערבים והמפקחים המוצעים יתקשו לקיים פיקוח אפקטיבי ומשמעותי על המשיב. כן נמנע שירות המבחן מלהמליץ על מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, משום שסבר כי פיקוח כזה יספק מענה חלקי בלבד. ביום 2.2.2016 בית המשפט המחוזי דחה את בקשת בא כוח המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני, והורה על המשך מעצרו של המשיב. המשיב ערר על החלטה זו, וביום 1.3.2016 קבע בית משפט זה (בש"פ 1576/16, השופט נ' הנדל), כי תוחזר בקשתו של המשיב לבית המשפט המחוזי כדי שיתרשם בעצמו מהמפקחים המוצעים ולא יסתפק באמור בתסקיר בלבד.

10. בכל הנוגע למהלך הדיונים בתיק העיקרי, בדיון שהתקיים ביום 30.3.2015 בוצעה הקראה, וביום 18.5.2015 נתן בא-כוח המשיב מענה מפורט לכתב האישום והודיע כי המשיב כופר בקיום קשר עם פעיל חמאס ובקיומה של כוונה פלילית למעשיו. לאחר מספר דחיות של מועד הדיון, ביום 14.10.2015 החלה שמיעת פרשת התביעה, אשר נמשכה מספר דיונים. נכון לעת זו תמה פרשת התביעה, ונקבעו שלושה דיוני הוכחות נוספים לשמיעת פרשת ההגנה ולסיכומים.

הבקשה להארכת מעצר

11. בבקשה שלפניי, המבקשת טוענת כי מסוכנותו של המשיב נלמדת מהמעשים המיוחסים לו – העברת כספים מטעם ארגון חמאס לגורמים שונים בישראל, וכי מסוכנות זו מתגברת על רקע הראיות לכך שלפחות אירוע אחד אירע לאחר שהמשיב הוזר על ידי שירות הביטחון מפני המשך פעילותו. בנוסף, המבקשת מדגישה כי בעניינו של המשיב הוגשו ארבעה תסקירי מבחן, אשר בכולם נמנע שירות המבחן ממתן המלצה על שחרורו לחלופת מעצר, וכן מצא כי מעצר באיזוק אלקטרוני לא ישיג את מלוא מטרות המעצר. המבקשת מוסיפה כי ביום 1.3.2016 בית משפט זה החזיר את בקשת המבקש לבית המשפט המחוזי להמשיך בחינת אפשרות מעצרו בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 1576/16), כך שטרם מוצה הדיון גם בהקשר זה. על יסוד האמור, סבורה המבקשת כי יש מקום להאריך פעם נוספת את מעצרו של המשיב בתשעים יום.

12. המשיב טוען כי נוכח מורכבותו של התיק מתגבר הצורך לבחון בעניינו אפשרות לאיזוק אלקטרוני. לחיזוק עמדתו, מפנה אל החלטת בית משפט זה בבש"פ 8229/15, בה נקבע כי לאור נסיבותיו של המקרה ראוי שבית המשפט המחוזי יבחן את אפשרות מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. נוסף לאמור, המשיב מצביע על כך שהוא זה שיזם את הפניה לשירות הביטחון וכן העביר לידי הרשויות פרטים, ומדגיש כי למרות זאת נעצר ונהפך לנאשם העיקרי בפרשה, אף על פי שהאדם שהפעיל אותו כלל לא נעצר ולא הוגש נגדו כתב אישום. עוד גורס המשיב כי המבקשת פעלה בחוסר הוגנות כאשר פירקה את האירועים מושא כתב האישום לחמישה אישומים שונים, אף שמדובר, לשיטתו, באירוע אחד בלבד. המשיב מדגיש כי המדובר בסכום מזערי, כי הוא נטול עבר פלילי וכן כי הוא שיתף פעולה עם הרשויות. לאור כל זאת, המשיב מבקש להורות על שחרורו, ואף בדרך של מעצר באיזוק אלקטרוני.

13. ביום 6.3.2016 נערך דיון בפניי, בסיומו הוריתי למבקשת להגיש בקשה לבית המשפט המחוזי לקביעת מועדי

הוכחות נוספים. ביום 8.3.2016 עדכנה המשיבה כי נקבעו שני ימי דיונים נוספים, בתאריכים 5.4.2016 ו- 6.4.2016, כך שכעת קבועים שלושה מועדים, סך הכל, לשם סיום פרשת ההגנה ושמיעת סיכומים.

דיון והכרעה

14. ככלל, בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות העומדת למשיב והנתמכת בחזקת החפות, לבין האינטרס של שמירה על בטחון הציבור וההגנה על הליך שיפוטי תקין. בין יתר השיקולים שיש לשקול במסגרת הבקשה להארכת מעצר, ניתן למנות את: חלוף הזמן מאז הושם המשיב במעצר; קצב התנהלות הדיונים; חומרת העבירות המיוחסות למשיב ונסיבותיהן; ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו (ראו למשל: בש"פ 4375/15 מדינת ישראל נ' סולימנוב, פסקה 13 (2.7.2015)).

15. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחים המצורפים לה, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון בפניי, שוכנעתי כי מכלול הנסיבות מטה את הכף לעבר הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים. חומרת מעשיו של המשיב ונסיבות עבירתו מקימות מסוכנות משמעותית מצדו. בארבעה תסקירים שהוגשו עד כה, שירות המבחן לא מצא כי ניתן להפיג ולאיין מסוכנות זו באמצעות חלופת מעצר או באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני. לפיכך, בשלב זה, סבורני כי מסוכנותו של המשיב תומכת בהמשך מעצרו. מעבר לכך, עתה קבועים בתיק מועדים לסיום פרשת ההגנה ולסיכומים, כך שישנו צפי להתקדמות משמעותית בהליך בתקופת המעצר המבוקשת, ואף יתכן כי יינתן פסק דין במהלך תקופה זו. על כן, אני נעתר לבקשה להארכת מעצרו של המשיב.

16. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים, החל מיום 11.3.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 27035-03-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ל' באדר א' התשע"ו (10.3.2016).

ש ו פ ט